

7 Луценко В. Вербальні помилки та причини їх виникнення у мовленні учнів. // Українська мова і література в школі.- 2006.- № 5)

8 Скуратівський Л.В. Історичний погляд на проблему мовленнєвого розвитку особистості у взаємозв'язку з тенденціями суспільного поступу в Європі. //Українська мова та література в школі, 2006 № 7. – с. 18-23.

9 Созвездие педагогических идей. – Херсон, 2007

УПРАВЛІННЯ ВИЩИМ НАВЧАЛЬНИМ ЗАКЛАДОМ У НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ ТА ПРАКТИЦІ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

Харченко А.С., студентка, Грищенко Т.В. фахівець ВПР КІСумДУ

У сучасних умовах перспектива європейської інтеграції України – це «вагомий стимул для зміни пріоритетів та поглядів у сфері освіти та виховання як такого, що може стати основою національної консолідації» [2]. Прискоренню цього процесу сприятимуть зміцнення фундаменту освіти, збереження та становлення національних цінностей та норм моралі, стимулювання та розвиток молодіжної ініціативи. Як на сегмент повноцінної ефективної освіти більш вагомий акцент ставиться на неформальну. Така форма освітньої практики у широкому значенні, має за свою мету стимулювання позитивних соціальних змін. Стимулюючи молодіжну ініціативу студентів, виховуючи справжніх лідерів та громадян своєї держави неможливо у плануванні виховної роботи закладу не використовувати активні методи неформальної освіти. Значна увага приділяється створенню позанавчальних шкіл, факультативів, тощо. Проблеми організації процесу громадянського виховання у вищому навчальному закладі в умовах Болонського процесу підсилюється тим, що сьогодні перевага надається розробкам щодо організації саме навчального процесу. Актуальність проблеми зростає і тому, що нині педагогічна теорія недостатньо моделює структуру виховного процесу вузу в нових умовах. У зв'язку з цим, зараз одним з найголовніших завдань вищої школи є пошук оптимальної побудови процесу виховання у вищому навчальному закладі в цілому та громадянського зокрема. Проаналізувавши сьогодення української молоді, можна сказати, що питання виховання студентів гостро постає перед усією державою, перед педагогічними колективами вузів. «Неформальна освіта не передбачає встановлення чітких рамок та вимог, її результативність

дуже важко перевірити, ніяк не вдається уникнути абстрактності та приділити належну увагу тому, що справді визначає якість освітньої діяльності» [1]. Нині на тернах виховного процесу йде пошук нових можливостей, руйнуються колишні норми, настала епоха змін і в студентському житті. Вже досить пересічною стала думка про те, що країна переживає скрутні часи. На зламі століть немолодим людям завжди важко втрачати свої ідеали, а юним переживати їх відсутність. Студентський вік є періодом пошуків самоствердження і самостійності, вдосконалення і формування соціальної зрілості, розвитку мислення і образу поведінки, тобто періодом, який суттєво впливає на подальші роки життя. Це особливий вік, за чарівністю та привабливістю якого проглядаються труднощі і протиріччя бурхливого процесу розвитку особистості.

Формування громадянських компетенцій студентського лідера – така багатогранна сфера, яка практично не може мати жорстких рамок або обмежень. Природжені лідери мають можливість розвивати себе, вивчаючи разом з іншими питання економіки або іноземну мову, реалізовувати себе у суспільстві. Наразі практикується проведення соціопсихологічних тренінгів як виду тематичних виховних годин в навчальних групах вузів – це дає можливість вчасно виявити лідерів, стимулювати їх до діяльності та прояву молодіжної ініціативи. Так як більшість методів неформальної освіти мають за мету формування та становлення комунікативної компетенції людини, їх практика в студентських громадах є доволі доцільною – адже у виховній роботі ми ставимо за ціль стимулювання всіх добре захованих здібностей студентів. Розвиватись ніколи не пізно.

Практично будь-яка освітня програма є механізмом реалізації якої-небудь освітньої ідеї. Тренер є провідником цієї ідеї. Від нього багато в чому залежить, наскільки успішно і ефективно вона буде реалізована. Основні труднощі в організації адекватної оцінки результатів семінарів витікають саме з складності визначення і фіксації ступеня ефективності такого роду освітніх подій.

Завдання освітніх дій, збудованих на принципах стратегії активного навчання, не зводяться лише до передачі інформації. Виділяють три ключові цілі стратегії активного навчання: зрозуміти, оцінити по гідності та застосувати в житті.

Отже, як результат активного навчання у вищій школі можна розглядати як заплановані, так і незаплановані зміни, що відбуваються зі студентами в контексті теми, що на ньому вивчається. Якість навчання багато в чому виявляється у ступені використання потенційними лідерами у своїй практичній діяльності того, що було

придбане ним у процесі активного навчання. Тож неформальна освіта є необхідним доповненням до традиційного навчання для ефективного формування громадянських компетенцій лідера.

1. В.Величко, Д. Карпиевич. Профессиональная кухня тренера. – СПб.: «Невский прстор», 2003. – 256 с.
2. Люба Шара, Інна Підгульська. Розвиток громадянського суспільства в Україні. – К. 2006
3. Рай Л. Развитие навыков тренинга. – СПб., 2002.

РОЗВИТОК КРЕАТИВНОСТІ МОЛОДШИХ ПІДЛІТКІВ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ ШЛЯХОМ РЕАЛІЗАЦІЇ НЕСТАНДАРТНИХ ПІДХОДІВ У ХОДІ ВИКЛАДАННЯ ПРЕДМЕТУ

Антоненко Н.В., учитель Конотопської міської гімназії

У сучасному світі творча особистість стає досить ваговою для суспільства на всіх етапах його розвитку. Зміни в суспільстві, що відбуваються досить швидко, потребують від людини таких якостей, котрі дозволяли б їй підходити до вирішення будь-яких проблем творчо й продуктивно. Щоб вижити в ситуації постійних змін та адекватно на них реагувати, особистість повинна активізувати свій творчий потенціал.

Творчість у такому випадку – це здатність до створення чогось нового та оригінального. Критерієм творчості при цьому є не якість результату, а характеристики та процеси, котрі активізують творчу продуктивність – саме це називається креативністю (від лат. creation – створення). Креативність включає в себе підвищену чутливість до визначення проблем, до дефіциту або протиріч знань, дій із визначення проблем, до пошуку їх рішень на основі висунення гіпотез, до здатності бачити об'єкти під незвичайним кутом зору, до перевірки й зміни гіпотез, до формулювання результату вирішення.

Творчість – це гідний прояв та, водночас, вагомий вплив на формування внутрішньої мотивації діяльності особистості.

Саме в молодшому підлітковому віці відбувається розширення пізнавальних мотивів, інтерес до способів здобуття знань, інтерес до методів наукового мислення, пошук контактів і співробітництва в навчальному середовищі. Для сприяння розвитку креативності необхідним є такий аспект, коли учень навчається висувати навіть найнеймовірніші гіпотези, ставити перед собою гнучкі цілі, визначати перспективну мету, пов'язану з етапом соціального й професійного